

Διοικ. Πρωτ. Αθηνών 3529/1980

Πηγή: ΕΔΚΑ ΚΒ' 1980, σελ. 537

Περίληψη: Εργατικόν ατύχημα και το καθ' οδόν προς εργασίαν ή επιστροφής εις οικίαν εφ' όσον ο ησφαλισμένος δεν διακόπτει το δρομολόγιον δι' εργασίας του αποβλεπούσης εις άλλον σκοπόν και αποδεικνύει πράγματι παροχήν εργασίας εις εργοδότην τινά.

Απόφαση Δικαστηρίου

Πρόεδρος: κ. ΓΡΗΓ. ΠΑΠΑΣ

Εισηγητής: κ. ΝΙΚ. ΣΟΪΛΕΝΤΑΚΗΣ

Δικηγόροι: κ. Χ. Καρυοφύλλης, Α. Μαρινόπουλος

Επειδή δια της υπό κρίσιν προσφυγής διώκεται η ακύρωσις της υπ' αριθμ. 34/79 αποφάσεως ΤΔΕ του Υπ/τος ΙΚΑ Μεγάρων δια της οποίας απερρίφθη αίτησις θεραπείας του προσφεύγοντος κατά της υπ' αρ. 168/72 αποφάσεως του Δ/ντού του ανωτέρω Υπ/τος δια της οποίας εχαρακτηρίσθη το επελθόν την 25.11.1971 εις τον προσφεύγοντα βίαιον συμβάν ως μη συνιστών εργατικόν ατύχημα. Τοιούτον αντικείμενον έχουσα η προσφυγή, νομοτύπως και εμπροθέσμως ασκηθείσα, αρμοδίως φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου τηρηθείσης της νομίμου προδικασίας. Όθεν τύποις δεκτή καθίσταται και ερευνητέα ουσία αποβαίνει.

Επειδή κατά το άρθρον 34 παρ. 1 του Α.Ν. 1846/51 "περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων" δια την χορήγησιν των παροχών της ασφαλίσεως, δεν απαιτείται η συμπλήρωσις των καθοριζομένων εν άρθροις 28, 31, 32 και 35 ημερών εργασίας, εάν το γεγονός το θεμελιούν το της παροχής δικαίωμα ωφείλεται εις βίαιον συμβάν επελθόν κατά την εκτέλεσιν της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής. Αφ' ετέρου κατά την διάταξιν του άρθρου 8 παρ. 4 του αυτού ως άνω νόμου, ατύχημα είναι τα εν τη εργασία ή εξ αφορμής ταύτης βίαιον συμβάν. Κατά την αληθή έννοιαν των διατάξεων τούτων, ως εργατικόν ατύχημα θεωρείται και το επισυμβάν κατά την μετάβασιν του ησφαλισμένου εκ της οικίας του εις τον τόπον της εργασίας του ή κατά την επιστροφή του εκ ταύτης δια της χρησιμοποίησεως οιουδήποτε μεταφορικού μέσου εκ των εν τη

κοινή χρήση τοιούτων, ή δια της χρησιμοποίησής του συνήθους δρομολογίου, αρκεί να υφίσταται εν τη συγκεκριμένη περιπτώσει αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της εργασίας και του ατυχήματος (βλ. και ΣτΕ: 1455/69, ΕΔΚΑ 11 532). Τούτων παρέπεται ότι αρκεί να υφίσταται εις τον ησφαλισμένον η πρόθεσις όπως φθάση εις τον τόπον της εργασίας του ή επιστρέψη εις την οικίαν του εξ αυτής και να μη διακόπτεται δι' ενεργείας του η οποία αποβλέπει εις την επίτευξιν άλλου σκοπού καθ' οδόν.

Επειδή εν προκειμένω εκ των εγγράφων στοιχείων του φακέλλου εν όψει των εκατέρωθεν διαμειβομένων, πάντων συνεκτιμωμένων, προκύπτει ότι ο προσφεύγων την 26.11.71 επιστρέφων δια μοτοποδηλάτου εις την εν Μεγάροις οικίαν του με συνεπιβάτην προσέκρουσε εις το ρείθρον της εθνικής οδού παρά την θέσιν Καμίνια - Μεγάρων υποστάς εγκεφαλικήν διάσεισιν, κατάγματα δεξιού αντιβραχίονος, βραχυονίου και κάτω γνάθου, παράλυσιν δεξιού άνω άκρου και εκδοράς κοιλιακής λαγονίου χώρας. Διακομισθείς αυθημερόν εις ΚΑΤ Κηφισιάς, και μετά την βελτίωσίν του εκ της διασείσεως, ενοσηλεύθη εις την Δ' Ορθοπαιδικήν Κλινικήν από 2.12.1971, κατά διάφορα χρονικά διαστήματα μέχρι της 15.6.1974 υποβληθείς εις διαφόρους χειρουργικάς και συντηρητικάς αγωγάς (βλ. τα υπ' αριθμ. πρωτ. 11991/26.11.79 και 11991/17.1.80 δύο έγγραφα ΚΑΤ). Την υποβληθείσαν εις το ΙΚΑ από 29.11.71 δήλωσιν ατυχήματος υπέγραψεν αντί του προσφεύγοντος ο θείος αυτού Β.Φ. ως και ο προαναφερθείς συνεπιβάτης εις την οποίαν όμως δεν περιελήφθησαν στοιχεία τινά του τυχόν εργοδότη του προσφεύγοντος ούτε εάν επέστρεφεν εκ Κινέττας. Μετά την πρώτην έξοδόν του εκ του ανωτέρω νοσοκομείου (10.1.72) ο προσφεύγων υπέβαλεν προς το ΙΚΑ την από 15.1.72 υπεύθυνον δήλωσίν του συνυπογραφείσα και υπό του προρρηθέντος συνεπιβάτου του, δι' ης εδήλωσεν ότι το ανωτέρω ατύχημά του έλαβεν χώραν κατά την επιστροφήν του εκ διασκεδάσεως (βλ. τας εν τω φακέλλω δηλώσεις).

Επειδή υπό τα αποδειχθέντα ως άνω πραγματικά περιστατικά και τα εν τη μείζονι σκέψει εκτεθέντα το Δικαστήριον κρίνει ότι το κατά την 26.11.71 επισυμβάν εις τον προσφεύγοντα ατύχημα δεν τυγχάνει εργατικόν, καθ' όσον εξ ουδενός στοιχείου προκύπτει, ουδέ συνάγεται η εκτός Μεγάρων απασχολησίς του εις τινά εργοδότην και η εκ της εργασίας του επιστροφή του. Ο περί του αντιθέτου ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι ειργάζετο ως

οικοδόμος εις τινά οικίαν εις Σουσάκι - Κορινθίας, ένθα μετά το πέρας της εργασίας του περί ώραν 9 μ.μ. συνήνητησεν τον Ι.Α. μετά του οποίου μετά μικράν παραμονήν εις τι καφενείον της πειροχής, ανεχώρησεν, ελέγχεται αναπόδεικτος και απορριπτέος, καθ' όσον εκ της προς ενίσχυσιν του ανωτέρω ισχυρισμού επικαλουμένης μαρτυρίας του ανωτέρω συνεπιβάτου του ενώπιον της ΤΔΕ προκύπτει μόνον η εκ Σουσακίου αναχώρησις των περί ώραν 10 μ.μ. της 26.11.1981 μετά την λήψιν καφέ, και ουχί η αιτία της εκεί μεταβάσεως του προσφεύγοντος ανεξαρτήτως ότι η δια τον ως άνω μόνον λόγον (λήψις καφέ), παραμονή του προσφεύγοντος εις καφενείον της περιοχής επί μίαν ώραν μετά την λήξιν της υπό του προσφεύγοντος διατεινομένης απασχολήσεώς του, αποτελεί λόγον διακοπής του αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της εργασίας και του ατυχήματος, κατά τη εν τη μείζονι σκέψει εκτεθέντα. Ωσαύτως, ο περί πλαστότητος της υπευθύνου δηλώσεως του προσφεύγοντος ισχυρισμός αυτού, ελέγχεται υπό του Δικαστηρίου απαραδέκτως προβαλλόμενος, ως μη αναφερομένων ουδέ προσαγομένων των προς αποδειξιν αυτού στοιχείων κατ' αρθρ. 149 ΚΦΔ και 48 ΠΔ 341/78 και τω λόγω τούτω απορριπτέος.